

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

GRILLROOM

monoloog

door

Arnon Grunberg

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1999
Nr.2588

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd.

Enkele dagen voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteursrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot: International Theatre Bookshop-Amsterdam

TARIEFCODE A3

© 1999 Toneelfonds J. Janssens/Arnon Grunberg

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Ze hebben mijn pyjama gestolen.

Ik heb de hele avond gezocht. Ik ben heel erg gehecht aan die pyjama.

Ik heb vanavond ook weer gebakken. Voor het eerst sinds lange tijd. Voor mijn zoon.

Toen zag ik dat ze mijn pyjama hebben gestolen. En ik ben overal gaan zoeken en daarom is het aangebrand. Maar het is toch nog lekker. Het is Streusselkuchen. Want mijn zoon is vandaag jarig. Daarom heb ik Streusselkuchen gebakken.

Dit is de nieuwe schemerlamp. Vandaag was hier de man met de schemerlamp.

Maar eigenlijk staat die me in de weg. Hij is me veel te groot. Wat moet ik met zo'n enorme lamp.

Daarom heb ik hem gebeld en ik heb hem gezegd. Ik wil een kleinere, ik heb niet zoveel licht nodig.

Toen begon die man tegen me te schreeuwen. Dit is al de derde schemerlamp die u wilt ruilen. Als u een kleinere wilt neemt u maar een zaklantaarn.

Er is vandaag ook weer post gekomen. Ik maak de post open, maar mijn zoon behandelt de post. Dit zijn brieven van mijn familie uit Argentinië. Die stoppen vaak geld tussen hun brieven, want ze weten hoe moeilijk ik het heb.

Dit zijn brieven van mijn zoon. Hij kost alleen maar geld.

Ik bewaar ze in mijn dressoir. Dat hebben ze opengebroken. Toen ik op reis was. Om mijn man te begraven. Want ik moest op reis om hem te begraven.

Toen hebben ze mijn dressoir opengebroken. Daar zit ook al het servies in.

Toen we weggingen hebben mijn ouders allemaal beddegoed en bestek gekocht, want ze zeiden, misschien kunnen

we daar wel een hotel beginnen.

We hebben veel servies versleten. Want we gooiden met het servies. Toen mijn man nog leefde. En mijn zoon.

Maar mijn zoon leeft nog. Alleen niet meer in dit huis. Hij eet hier nog wel.

Ik heb vanavond haring gegeten. Ik houd erg van haring. Maar ik had niet veel honger. Vroeger had ik meer honger. Ik kon heel veel eten.

Ik zeg tegen de man met de schemerlamp. U moet niet tegen me krijsen. Hij zegt, we zijn allemaal een beetje gespannen met dit warme weer, maar ik heb er spijt van dat ik u ooit een lamp heb verkocht.

Ik zal mijn zoon vragen of hij de man met de schemerlamp wil bellen.

Ik heb een telefoon. Net als iedereen. Ik sta ook in het telefoonboek. Ik wilde er eerst niet meer in staan, maar mijn zoon zei, blijf er nou maar wel in staan.

Het meisje van mijn zoon heeft een zeilboot.

Soms belt hij op en zegt. Ze heeft een zeilboot. Dan hangt hij weer op.

Hij komt steeds minder. Al het vlees bederft.

De man met de schemerlamp is een hele lange man. Hij wilde bier drinken. Dat was geen probleem. Want ik heb nog een heleboel bier over. Van mijn man.

Ik heb mijn jas aan, want de verwarming is stuk.

De buurvrouw was hier. Ze zei. Doe toch je jas uit. Ik heb toch ook mijn jas uitgedaan.

Maar al mijn spullen zitten in mijn jas.

De buurvrouw heeft een sleutel, want ik wil niet lang blijven liggen. Als ik doodga. Ik wil meteen opgeruimd worden. De buurvrouw heeft *mijn* pyjama niet nodig. Ze stikt in de pyjama's. Ze stikt trouwens in de kleren. Want ze stikt in het geld. Zoals iedereen in deze buurt.

Vroeger op school hield ik ook altijd mijn jas aan. Ik was bang dat ze mijn jas zouden stelen. Tot ze me begonnen te slaan. Doe je jas uit, riepen ze, anders vat je kou.

Karlchen wilde ook nooit zijn jas uitdoen.

Daarom moesten we naast elkaar zitten. Hij was heel tenger. Hij fluisterde altijd in mijn oor: "Ik heb een mes in mijn jas, daarom houd ik hem aan." Maar ik had geen mes in mijn jas, ik was bang dat ze hem zouden stelen. Ik wilde met hem trouwen. Ik wilde dat we elkaar alles lieten zien. Ik heb hem ook alles laten zien. Voor een stuk worst. En toen moest hij mij alles laten zien, maar dat heeft hij niet gedaan. Hij zei, dat kan niet, want dan zie je mijn mes, en niemand mag mijn mes zien.

Ik heb een goed geheugen. Ik weet nog heel veel uit mijn kindheid.

Die flessen zijn van mijn man.

Ik heb al zijn flessen bewaard.

De laatste tien jaar kwam alleen mevrouw Weinbaum op bezoek.

Mevrouw Weinbaum is een grote trut.

Gelukkig komt ze nu niet meer op bezoek.

Ze hebben haar opgesloten.

Ik moest hem de hele dag Heine voorlezen.

Ik geloof dat mijn man dacht dat hij Heine was. Op het laatst.

En ik riep wel tien keer op een dag. Jij bent Heine niet.

En ook riep ik wel eens. Jij bent een dweil.

Dat moet je niet roepen, maar hij zat daar maar de hele dag.

Ik heb vanavond voor het eerst sinds lange tijd weer Streusselkuchen gebakken.

Want mijn zoon is vandaag jarig.

Maar er komt geen feestje. Al vanaf zijn negende wilde hij geen feestjes.

Hij ging naar het gymnasium. Hij was heel erg intelligent.

Ik heb goed voor hem gezorgd. s' Avonds voor hij naar bed ging legde ik zijn hoofd op een warme handdoek. Ik waste mijn handen met desinfecterende zeep en dan drukte ik zijn pukkeltjes uit. Zijn voorhoofd was net een knollenveld. Ik heb vroeger voor een tandarts gewerkt, dus ik ben heel behendig. Als het allemaal weer gedaan was veegde ik met de handdoek de rotzooi weg, en daarna ging de handdoek meteen in de was.

Hij kon niet goed stilzitten, dat maakte het extra lastig. Ik heb daar nooit last van gehad. Zelfs toen ik niets te eten had. Mijn huid was zo gaaf als een perzik.

Toen hij wat ouder werd wilde hij ze zelf uitdrukken. Maar dat heb ik hem verboden.

Hij knabbelde aan zijn nagels. Zijn hele laken lag altijd onder de nagels. En alle viezigheid die zit onder de nagels.

Hij zat de hele dag aan zijn gezicht. Hij krabde ze altijd open, gewoon onder het eten, was hij bezig ze open te krabben. Mijn man werd er misselijk van. En ik ook. Mijn